

ww

VRIJDAGINTERVIEW LEX VAN DRONGELEN

Op zijn plek in Maas en Waal

2020 begint vreemd voor Lex van Drongelen. Na ruim veertig jaar in het onderwijs, zit het werk er op. Eind van deze maand neemt hij officieel afscheid als rector van het Maas en Waalse Pax Christi College in Druten en Beneden-Leeuwen.

Bianca Govers
Druten

Voor zijn vrouw is het alsof het vakantie is. Als ze thuiskomt van haar werk, staat het eten klaar. „Daar heb ik nu tijd voor”, zegt Lex van Drongelen (63) uit Druten.

Sinds deze maand hoeft hij niets meer. Nou ja, vorige week maakte hij voor zijn collega's van het Pax Christi College nog een overdracht van zo'n honderd pagina's. Nu dat stuk klaar is, zit het werk er op en kan de 'opa van de hertjes' - zoals zijn kleinkinderen hem noemen - gaan genieten.

Waarom stopt u?

„Ik word ouder, merk ik. Het gaat moeizamer. Vroeger kon ik tot half

drie 's nachts de muzikles voorbereiden en dan naar bed. Viel ik meteen als een blok in slaap. Dat is nu niet meer. Als ik 's avonds thuiskom van een vergadering, moet ik eerst alles verwerken voordat ik kan slapen. Ook voel ik me sneller gestrest, dan jaren geleden. Dan ga je nadenken. Is het misschien een goed moment om te stoppen? Je moet niet doorgaan om het doorgaan. Dan wordt het er vaak niet beter op.”

Wat vindt uw omgeving ervan?

„In mei vertelde ik het aan mijn baas. Een halve minuut bleef het stil. Toen zei hij: het is een goede keuze, Lex. Dat vindt bijna iedereen. Het is mooi geweest. Ik kan dadelijk mijn e-bike pakken wanneer ik maar wil. Zomaar besluiten om naar mijn moeder in Utrecht te fietsen. Bij haar koffie te drinken, mijn e-bike op te laden, en

“

Je moet niet doorgaan om het doorgaan. Dan wordt het er vaak niet beter op

dan weer terug naar Druten te gaan. Of gewoon thuis het huishouden doen, een serie kijken. Die vrijheid vind ik heerlijk.”

Hoe kwam u in het onderwijs terecht?

„Ik wilde naar de hts (de hogere technische school, bg), maar ik was niet goed genoeg in de exacte vakken. Daarom deed ik de beroepskeuzetest. Daar kwam leerkracht uit. Na de pedagogische academie vond ik een baan. Ondertussen hoorde ik van een paar bekenden dat ze naar het conservatorium gingen. Dat wilde ik ook. Als kind van 8 stond ik thuis al voor het raam te dirigeren. Ik had er gevoel voor en kon meteen op het conservatorium beginnen. Na die studie werkte ik als muziekdocent. Vooral op Het Streek in Ede had ik een geweldige tijd. Ik mocht op die school veel mooie dingen doen. De hoogtepunten waren de Broadway-musicals.”

En toen werd u leidinggevende.

Een goede keuze?

„Ze tipten mij voor de functie van afdelingsleider van de havo onderbouw. Op dat moment stond ik niet achter alle besluiten van de school. Als afdelingsleider is het mogelijk om er iets aan te doen. Het was wennen, er komt ineens veel op je af, maar ik vond het meteen leuk. Je kunt het beleid meebepalen van een school, dingen in gang zetten en veranderen.”

Hoe ging u om met de lastige zaken die het rector zijn met zich meebrengt?

„Ik zeg vaak waar het op staat. De realisatie van het Kindcentrum in Beneden-Leeuwen verliep niet soepel. We spraken enkele vergaderingen over hetzelfde punt. Dat durf ik dan te zeggen. Kom op, alle partijen zitten bij elkaar, dan moeten we er toch uitkomen? Andersom vind ik het zelf lastig om kritiek te incasseren. Ik leerde de laatste jaren wel om er beter mee om te gaan. Om niet meteen in de verdediging te schieten en ertegenin te gaan, maar eerst kijken hoe het zit en of ik er iets aan kan doen.”

Voor het Pax Christi College kwam u naar Druten. Blijft u er?

„Ja. Ik bezoek Rotterdam nog wel graag. Hou ervan om over de Erasmusbrug te lopen met uitzicht op al die hoge gebouwen. Maar in Maas en Waal vond ik mijn plek. Ik wandel zo naar de dijk, tegenover ons huis lopen hertjes. Hoe mensen hier met elkaar omgaan, vind ik ook fijn. De lijntjes zijn kort. Nam de gemeente een besluit over het Pax Christi, dan belde wethouder Sjeff van Elk mij eerst op. Ik hou van die Maas en Waalse mentaliteit. En op geen andere school waar ik werkte, was het zo opgeruimd als op de Pax. Niet lullen maar poetsen, is het motto.”

◀ Lex van Drongelen. FOTO EVELINE VAN ELK

PASPOORT

Lex van Drongelen (63) komt uit Rotterdam. Hij groeide er op met zijn ouders en twee zussen. Na de pedagogische academie en het conservatorium werkte hij als muziekdocent op onder andere Het Streek in Ede. Later ging hij aan de slag als onderdirecteur op het Comenius College in Capelle aan de IJssel. In 2009 kwam hij naar het Pax Christi College. In zijn vrije tijd dirigeerde hij verschillende koren, waaronder het Toonkunstkoor Almelo. Verder was Van Drongelen jarenlang voorzitter van de Evangelische Gemeente Jonah. Hij heeft met zijn vrouw Erika drie kinderen en vier kleinkinderen. Sinds elf jaar woont hij in Druten.